

at rette Spørgsmaalet til ham om, hvorledes han stiller sig med Hensyn til Forandringen paa et andet Omraade. Forholdet med Hensyn til Brugen af Sognekirkerne er imidlertid et Forhold, hvor der i allerhøjeste Grad trænges til Forandring, og jeg tror ikke — og jeg tør sige, jeg er vis paa det —, at Ministeren har Ret til at sige, at der er saa lidt Opmærksomhed for denne Slags Sager ude i Landet, at det kun er i denne Sal, der er Interesse derfor. Jeg tror tværtimod, at man ude omkring i Landet er meget spændt paa, hvordan Forhandlingerne om kirkelige Lovforslag foregaa her i Rigsdagen. Jeg ved ogsaa, at der mange Steder ude i Landet er stor Trang til at faa en Udvidelse af den Ret, som Menighedsmedlemmerne hidtil have haft til at benytte Sognekirkerne. Det har jo været saadan baade i denne og tidligere Samlinger, at naar der har været Tale om at afløse Tienden, har man sagt, at det var en Grundbyrde, som hvilede paa Ejendommen, og noget, som man ikke kunde blive fri for. Det er imidlertid noget, jeg ikke skal komme ind paa. Men der er i alt Fald noget, som Folk føle sig meget krænkede over, og det er, at man, endskønt kirkelige Institutioner som Sognekirker og Præsteembeder skulde holdes oppe ved Hjælp af Tiendeydelsen, ikke har Spor af Ret til at benytte disse Kirker, og det er sikkert et Forhold, som trænger til at tages under Overvejelse. Nu er det ganske vist saa, at der for Sognebaandsløserne kan holdes Altergang og foretages Daabshandling ved den Præst, de have løst Sognebaand til, men ud over dette er der for Sognets Beboere i Almindelighed ingen Mulighed for at faa Lov til at lade en fremmed Præst holde Guds-tjeneste i Kirken, i alt Fald have de ikke nogen Ret til det. Det kan godt være, at Tilladelsen i mange Tilfælde vil blive givet af Sognepræsten. Der er heldigvis mange Sognepræster, som i denne Henseende ere virkelig liberale Mænd, og jeg tror i det hele, at en stor Del af Sognepræsterne ere meget velvillige selv over for dem, der have løst Sognebaand fra dem. Men jeg tror ogsaa, at der er mange Sognepræster, som ikke ere liberale. Og det er dog ogsaa rarest for Befolkningen, at de, naar de

ønske at benytte Kirken, virkelig have en Ret til denne Benyttelse. Derfor kunde jeg meget ønske, at der kunde komme Lovforslag frem, som tog Sigte paa at udvide Retten til Benyttelse af Sognekirken. Da det forekommer mig, at denne Sag staar i saa nær Forbindelse med den foreliggende, tillader jeg mig at rette den Forespørgsel til den højtærede Kirkeminister, om han ikke vil være villig til at medvirke til at faa et Lovforslag gennemført om en friere Benyttelse af Sognekirkerne.

Formanden: Det vil ikke være muligt at faa Forhandlingen sluttet i dette Møde inden for en rimelig Tid, og jeg skal derfor nu standse den for i Dag.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til Folketingsmanden for Ribe Amts 4de Valgkreds for at forelægge det i Begyndelsen af Mødet af ham anmeldte Lovforslag.

L. Rasmussen: Det Forslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, nemlig Forslag til Lov om Anlæg og Drift af en privat Jernbane fra Lunderskov til Grindsted, er i Overensstemmelse med det Forslag om samme Sag, der i sidste Samling her i Tinget blev vedtaget ved 3die Behandling og oversendt til Landstinget. Under disse Forhold skal jeg ikke paa nærværende Tidspunkt udtale mig videre om Sagen, men jeg anmoder ærede Medlemmer om at læse det Andragende fra vedkommende Jernbaneudvalg, som er omdelt paa vore Pladser, og anbefaler i øvrigt Sagen til Tingets Velvilje, idet jeg haaber, at det vil blive behandlet med samme Velvilje som i sidste Samling, for at det saa hurtigt som muligt kan komme op til det andet Ting.

Formanden: Jeg giver derefter Ordet til Folketingsmanden for Præstø Amts 1ste Valgkreds, for paa egne og Medforslagsstilleres Vegne at forelægge det i Mødets Begyndelse anmeldte Lovforslag.

Svend Høgsbro: Det Forslag, jeg herved paa Medforslagsstilleres og egne Vegne har den Ære at forelægge, om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og vene-